

Prima instanță: Judecătoria Taraclia  
Judecător: A. Mironov  
Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul  
Judecători: V. Movilă, E. Dvurecenschii, N. Veleva

Dosarul nr. 2ra-167/17

## ÎNCHEIERE

01 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul  
Judecători

Ala Cobăneanu  
Iuliana Oprea, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Marinov Ștefan,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Marinov Ștefan, persoana interesată Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, cu privire la prelungirea termenului de acceptare a succesiunii,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 06 septembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Marinov Ștefan și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Taraclia din 28 iunie 2016,

### **c o n s t a t ă**

La 19 mai 2016, Marinov Ștefan s-a adresat cu cerere de chemare în judecată solicitând prelungirea termenului de acceptare a succesiunii, și anume: lotul de pământ amplasat în satul Albota de Jos raionul Taraclia, testat acestuia în baza testamentului din 15 septembrie 1998 întocmit de bunica sa, Marinova Maria, persoana interesată Inspectoratul Fiscal Principal de Stat.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 15 septembrie 1998, bunica sa - Marinova Maria a testat în favoarea reclamantului o parte din avere care-i aparținea, și anume: lotul de teren amplasat în satul Albota de Jos raionul Taraclia.

Testamentul respectiv nu a fost modificat sau anulat, rămânând a fi unicul în privința bunului respectiv, iar notarul a confirmat acest fapt prin inscripția pe testament.

Mai indică reclamantul, că la 27 ianuarie 2006, bunica sa - Marinova Maria a decedat, iar în continuare cheltuielile legate de întreținerea bunului au fost suportate de dînsul, însă nu a perfectat acceptarea succesiunii la organele corespunzătoare, din cauza lipsei necesității, precum și din cauza faptului, că la averea menționată nu mai pretindea nimeni.

Menționează că la moment a apărut necesitatea perfectării moștenirii, or aceasta are importanță pentru perfectarea ulterioară a actelor necesare pentru apariția drepturilor de moștenire.

Prin hotărîrea Judecătoriai Taraclia din 28 iunie 2016, a fost respinsă, ca neîntemeiată, acțiunea depusă de Marinov Ștefan privind prelungirea termenului de acceptare a succesiunii - lotului de teren amplasat în satul Albota de Jos, raionul Taraclia, testat în folosul lui de către bunica Marinova Maria în baza testamentului din 19 septembrie 1988.

Instanța a considerat neprobat temeiul reclamantului privind omiterea termenului acceptării succesiunii în termen de 6 luni, cu atât mai mult că după moartea defunctului a trecut mai mult de 10 ani. Instanța a considerat că, motivele invocate de reclamantul Marinov Ștefan cu referire la motivul omiterii termenului pentru acceptarea succesiunii - lipsa necesității înregistrării la organele corespunzătoare, precum și faptul că la averea respectivă nu mai pretindea nimeni - nu pot constitui temei pentru admiterea cererii de chemare în judecată privind prelungirea termenului de acceptare a succesiunii.

La 25 iulie 2016, Marinov Ștefan a depus cerere de apel împotriva hotărîrii Judecătoriai Taraclia din 28 iunie 2016, relatînd circumstanțele pricinii și indicînd că Judecătoria Taraclia a reținut spre judecare pricina civilă cu încălcarea normelor de competență jurisdicțională, a solicitat casarea integrală a hotărîrii instanței de fond cu trimiterea pricinii spre rejudecare în prima instanță - Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 06 septembrie 2016, s-a respins apelul declarat de Marinov Ștefan și s-a menținut hotărîrea Judecătoriai Taraclia din 28 iunie 2016.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că motivele invocate de către reclamant sunt neîntemeiate, dat fiind faptul că la examinarea unor astfel de cereri instanța va examina argumentele invocate în motivarea acțiunii, care vor putea constitui circumstanțe temeinice de prelungire a termenului de acceptare a succesiunii: starea de invaliditate a succesorului, îngrijirea unui membru bolnav al familiei, aflarea în străinătate sau în rîndul forțelor armate, tăinuirea faptului deschiderii succesiunii de către ceilalți moștenitori etc. Nu constituie motive temeinice de admitere a acțiunii: necunoașterea dispozițiilor legale incidente, lipsa de timp pentru depunerea cererii, necunoașterea componenței patrimoniului succesoral și alte motive similare. Or, Marinov Ștefan conștient a omis termenul de depunere a cererii de acceptare a succesiunii, invocînd în cererea de chemare în judecată că perfectarea succesiunii nu a avut loc din cauza lipsei necesității și faptul că la averea respectivă nu pretindea nimeni.

Totodată instanța de apel a reținut că, pricina dată corect a fost reținută spre examinare de către Judecătoria Taraclia, fiind instanța de la locul aflării acestor bunuri, or Marinova Maria și-a expus consimțămîntul cu privire la lăsarea drept moștenire pentru Marinov Ștefan pentru terenul de pămînt, ce este amplasat în satul Albota de Jos, raionul Taraclia.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 01 decembrie 2016, Marinov Ștefan a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu trimiterea pricinii spre rejudecare la Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atât

instanța de apel cât și instanța de fond au examinat pricina cu încălcarea competenței jurisdicționale. Menționează recurentul că, pricina urma a fi strămutată la Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău la sediul pîrîtului - Inspectoratul Fiscal Principal de Stat.

Totodată indică recurentul că, instanța competentă de a examina pricinile privind litigiile succesoriale este cea din raza ultimului domiciliu a celui ce a lăsat moștenire – Marinova Maria (or. Comrat, str-la Tcacenco, 1), și anume Judecătoria Comrat.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Avînd în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 23.09.2016 (f.d. 62), cât și faptul că la materialele cauzei nu sunt careva probe privind recepționarea acesteia, iar potrivit cererii de recurs recurentul a recepționat decizia contestată la 03.10.2016 (f.d. 66 recurs), recursul se consideră declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Marinov Ștefan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Marinov Ștefan ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

### **d i s p u n e**

Recursul declarat de Marinov Ștefan se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,  
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță